

som dette skulde være Regel, maatte der paa en eller anden Maade fattes en bestemt og klar Beslutning i den Henseende. Endnu vil jeg tillade mig at knytte en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlems Foredrag. Han sagde nemlig, at den Mand, der havde besøgt Skovskovene, havde udtalt sig meget fordelagtigt om flere af dem. Derilf skal jeg svare, at jeg ikke har talt med Beskommende siden den Tid, men jeg har aldeles klar Erindring om, at Dr. Steenstrup — jeg kan gjerne nævne Navnet — har sagt mig, at han under sine Besøg strengt har afholdt sig fra at udtale nogen Dom, hverken i den ene eller anden Retning, om hvad han hørte og saae. — Jeg skal nu omtale Sorø Akademis Skovvæsen og kommer da til Forslaget under Nr. 90 om Forpagtningsafgiften af Sorø, Lule og Nædersborg Søer. Den ærede Ordfører gjorde der en Bemærkning om Grunden til, at man ikke havde Fisk i disse Søer. Det er ogsaa stemmende med, hvad jeg ved tidligere Leiligheder har hørt, og som jeg tror ogsaa har havt Leilighed til at omtale lige overfor Finantsudvalget; men jeg skal ikke fordølge, at jeg siden har faaet en anden Erfaring, hvorefter Grunden til, at der er saa faa Fisk, er en ganske anden; men i hvert Fald ere Alle nu enige om, at der ingen Fisk af Betydning ere i Søerne, og derfor maa det være undskyldeligt, at jeg foreslaar at nedsette Afgiften. Der er holdt Auktion, efter at den tidligere Forpagter, som med guldne Forhaabninger havde forpligtet sig til den høiere Afgift, har maattet gaa derfra, uden at kunne erlægge sin Afgift helt ud, og efter at have sat til, hvad han eiede. Der er holdt Auktion over Fiskerierne igjen, og det er den ny Afgiftssum, som paa den Maade er fremkommen, med Hensyn til hvilken jeg har foreslaaet Forandringen. Jeg tror, at det fra Udvalgets Side maa erkjendes, at jeg har gjort, hvad jeg kunde for at tilvejebringe en passende Afgift. Desværre blev Manden ødelagt derved. — Jeg kommer nu til Forslaget under Nr. 91, Volig til en Forstkandidat, om hvilket den ærede Ordfører vil have nogen Oplysning. Der opstaar imidlertid en Forvirring i dette Spørgsmaal derved, at man bruger Ordet „Forstkandidat“ i to Betydninger. Vi vide jo Alle, at en Forstkandidat er en Mand, som har taget Forstexamen ved Landbohøjskolen, men ved Siden deraf har man en Mand, der er ansat ved Sorø Akademis Skovvæsen, der kaldes „Forstkandidaten“. Det er en Mand, som har taget Forstexamen, men han indtager tillige en vis Stilling i Sorø Skovvæsen, under hvilket han forterer som Forstkandidat. Denne Forstkandidat er nu gammel Mand — man tænker sig jo let en Kandidat som ung — men det er en Mand, som tillige, for at fuldende Forvirringen, har faaet Titel af Skovrider. Den ærede Ordfører henvendte det Spørgsmaal til mig, hvor han har sin Volig? Han bor i et ham privat tilhørende Hus, som lig-

ger ved Hovedlandeveien lidt foran Søen, naar man kommer fra Slagelse ad Hovedlandeveien; jeg huffer det overmaade godt, at hans Eiendom gaar ned til Kanten af Søen, saaledes at han eier Grunden og Akademiet Træerne, et vistnok her til Lands sjældent Forhold. Det kommer nu ikke Sagen ved, det skal jeg indrømme, men det, der har Betydning, er, at han ingen Embedsbolig har, men bor i sin egen Bopæl og udfører sine Forretninger for et Honorar, der udredes af den samlede Sum og udgjør 1,670 Kr. foruden Dyrtidsstillæg. Han vil, da han er en ældre Mand, rimeligvis snart gaa af. Jeg kommer nu til Forstkandidaten i en anden Betydning. Blandt Skovfogderne i Akademiets Skove er der en Forstkandidat i den første Betydning ansat som Skovfoged. Det er naturligt, at han indtager en fremragende Stilling blandt Skovfogderne, og han kan betragtes som destineret til at være Forstkandidat efter den anden, naar Tiden engang kommer. Nu er det Ønsket, at hans Bolig maa blive udvidet, da den er overordentlig knap. Jeg har selv under et Besøg i Sorø Skove set den, og det kan ikke negtes, at den er meget knap. Kommer nu denne Udvidelse til Stede, og han, som forventet, bliver Forstkandidat i sidste Betydning, vil han blive boende der, og Udvidelsen af Bopælen vil komme til Nytte ogsaa paa anden Maade. Jeg haaber hermed at have givet den fornødne Forklaring af dette noget indviklede Forhold. — Endringsforslag Nr. 92 gaar ud paa at forhøje Reieindtægten under det lærde Skovvæsen; jeg skal dertil bemærke, at, kan jeg paa passende Maade faae mere Indtægt, skal jeg gjøre mit Bedste i den Henseende. — Forslaget Nr. 93 gaar ud paa at stryge et Dyrtidsstillæg til Regnskabsførerne. Det er i høj Grad ubilligt af Udvalget at gjøre dette, thi det er en ren Forglemmelse, at de ikke fik dette Tillæg samtidig med, at det blev gjenomsjort for Mænd i ganske lignende Stillinger. De lønnes af en samlet Sum. Man forhøiede den samlede Sum saaledes som her er foreslaaet, men man glemte Skovvæsenets Regnskabsførere; nu komme de bag efter, og saa vil man ikke lukke op for dem. Det forekommer mig at være lidt haardt; men da hele Udvalget er enigt, skal jeg kun anbefale at blive staaende ved, hvad Lovforslaget indeholder, og forfaste Endringsforslaget, det er billigst at gjøre det. — Jeg kommer nu til Understøttelsen til Fredericia Latin- og Realskole, som er foreslaaet nedsat med 3,000 Kr., Understøttelsen til Hjørring Realskole, som ligeledes er foreslaaet nedsat med et mindre Beløb, og Understøttelsen til Privat-skolen i Veile. Jeg skal med Hensyn til disse Forslag i Almindelighed tillade mig at bemærke, at Latin- og Realskoler, som nys ere etablerede med unge Lærere, kunne holdes for billige Udgifter i nogle Aar; men det følger da saa med uafviselig Nødvendighed, at Lærernes Krav stige, og Skolerne staa da